

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2018. FEBRUÁR

2.

TÓTH ÁGNES

Fránya jelmez

Döbrögi vagyok a bálon,
a nevemet kiabálom:
nagy úr vagyok, rettegjete,
kalapokat emeljete,
mert ha nem, hát vasra verlek,
botütéssel kenegetlek,
elkergetlek világgá!
De mit hallok – gigágá,
Ludas Matyi közeleg,
csak ne jöjjön közelebb.
Ajjaj, ajjaj, már el is kap,
öleléssel megropogtat,
és azt mondja kedvesen,
hogy tetszik a jelmezem.
Én meg csodálkozva látom,
ő a legjobb kis barátom.
Nahát, nahát, ha-ha-ha,
szóljon az a muzsika!
Ropjuk együtt a táncot,
ilyet senki nem látott:
Ludas Matyi és Döbrögi
a farsangban barátok!

SZÓCS MARGIT

Karneválon

Az idei karneválon
lennék díszpárna az ágyon,
homokóra, zablepény,
hableány és hablegény,
puffadt ég, mely vedlik havat,
torkon lecsusszanó falat,
álruhába bújt emlék,
ez a nap is én lennék.

MOLNÁR KRISZTINA rajza

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Kölcsön- jelmez

Tervezem a jelmezem:
Kalapodat felteszem,
Tarisznyádat elkérem,
Kérdéseim megkérdem.

Jelmezembe öltözve
Bőrt húzok a bőrömré,
S tarisznyáddal, kalapoddal
Téged kaplak kölcsönbe.

BERTÓTI JOHANNA

Télűző

Fagyos tél! Te
lomha, bágyadt,
egykeddtőre
szedd a lábad,
ne szomoríts
eget, tájat!
Messze fuss,
huss, huss!

Hangod morgós,
kedved zordon,
engedd, hogy a
köd oszoljon,
iramodj, míg
szépen mondom!
Messze fuss,
huss, huss!

*

Iszkolnak
zúzmarás árnyak,
a hidegek
messze szállnak,
lesz helye a
szivárványnak.
Heje-huja,
huj-huj!

SZŐCS MARGIT

Farsang az óvodában

Komorán fehérlett Tél a domboldalon. Hóbundája kifeslett a hosszú viseléstől, temérdek lyuk tátongott rajta. Barátságatlan lett vele a világ. Pedig milyen örömmel fogadta decemberben Boldizsár; s azóta hány szánka, síléc, korcsolya masszírozta széles hátát, oldalát. Ám az utóbbi napokban csak válogatott sértések koppantak fülébe:

- Fúj, de utálok a telet!
- Torkig vagyok a hideggel!
- Látni sem bírom a havat!

Tél olyan elhagyatottnak érezte magát, mint egy sarokba dobott, megunt játékszer.

De ez még csak a kezdet volt; délután jött a java. Mert az óvodában megkezdődött a farsangi ünnepség: a gyerekek álarcokat, jelmezeket, félelmetes maskarákat öltöttek magukra, sípokkal, dobokkal, télűző rigmusokkal ijesztgették. Boldi tigrisnek öltözött, Lili krokodilnak, Dóri boszorkának, Lali denevérenek, Peti tűzsárkánynak, Nóra bányarémnek, Ninti napsugárnak.

Tél, bár eddig csak másokat cidriztetett, most maga is vacogni kezdett. No nem a hidegtől, hanem a félelemtől. Szaladt volna világgá, ám az utolsó pillanatban mégis megmakacsolta magát.

- Azért sem megyek sehová! – állt a sarkára. – Nem szabadultok meg olyan könnyen tőlem, hiába zakatoltok, csö-römpöltök. Álruhába bújok magam is, és belopózom közétek. Milyen jelmezt vehetnék magamra? – töprengett. – Á, megvan! Fogadok, hogy senki sem

fog rámismerni – süvöltötte szélhangján kajánul, s örömben még egy utolsót rázott bundáján.

Az óvodában, a nagycsoportban már javában állt a bál. Egyszer csak kopogás hangja vegyült a zenebonába.

– Ki lehet ez a későkása? – kérdezte óvó néni, és kinyitotta az ajtót. – Nézzétek, milyen eredeti jelmez! Vajon ki bújhat meg benne?

– Hurrá, megjött a tavasz! – lelkesedtek a gyerekek a jövővény láttán.

– Gyere, táncolj te is velünk – fogta kézen Boldizsár a zöld pázsittal borított, virágokkal teleszórt, illatozó idegent, és bevezette a terem közepébe.

A következő órákban minden szem rajta legelt, minden száj róla beszélt, sok apró kéz tapogatta, simogatta tökéletes jelmezét.

– Igazi fűből van! – csodálkozott Boldizsár.

– A virágok is valódiak – fűzte hozzá Ninti, a napsugár, akinek közelségétől rügyek fakadtak, szirmok bomlottak Tél jelmezén.

Nem csoda, hogy Tél e népszerűség közepette teljesen megfeledkezett télségéről, bújáról, haragjáról, csak tündökölt, evett, ivott, és estig ropta a többiekkel.

Az ünnepély végén a zsűri átadta a három legsikerültebb jelmez díját. Gondolhatjátok, hogy az első helyezett a tavaszruhás Tél lett. De nem leplezte le magát. A siker annyira elvarázsolta, hogy visszaült a dombtetőre, és esze ágában sem volt megválni jelmezétől. Csak Orbánkork meg Szervác, Pongrác, Bonifáckor kukkantott ki egy-egy kicsit belőle.

KISS LEHEL

A hisztis

Röpködnek a papucsok,
itt tombol a hisztis.
Ha kiborult a cukor,
boruljon a liszt is!

Tele tányér, kispohár
szétgurul a földön;
a széklábat rúgja már,
mintha volna börtön
acélrácsos ajtaja –
így tombol a hisztis.

De jó, hogy
csak álmodtam,
és hogy ilyen nincs is!

LÁSZLÓ NOÉMI

Nem

Nem, nem, nem,
ne rázd a kezem.
Ne húzd a ruhám,
ne fogd be a szám.
Nem, nem, nem,
ne mondd, mi legyen.
Ne mondd, mi vagyok,
ne legyek az ok.
Nem, nem, nem,
ne vesződj velem.
Figyelj oda rám,
légy az anyukám!

LACKFI JÁNOS

Sós-zsák

Dorottya legyőzi a hisztit

A hiszti sós-zsák lehet,
Százötven kiló,
Lábamra csimpaszkodik,
Mint óriási ló.
Felemelni nem tudom,
A hiszti nehéz,
Lerogy alatta a láb,
Megfájdul a kéz.
Rángat össze-vissza csak,

Jobbra-balra ráz,
Földre húz, ordíttat is,
Zeng belé a ház.
Kifacsarja a szemem,
A könnyem csöpög,
Orromból üveg folyik,
Kivörösödök.
Bármit kérnek tőlem, az
Nem tetszik neki,

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Lányokat?

Lányokat érint ez a kór,
úgy érzed, rögtön szétfeszít,
ha nem veszik meg az új babát,
akkor térdre kényszerít,
a földre rogyasz, és visíatsz.
(Tán elhagyott a józan ész?)
A szép szó ilyenkor nem segít,
bár tudod, semmire se mész.
Magyarázat sincsen rá,
legtöbbször ok sincs, jól tudod,
szabadulj meg a hisztitől,
mielőtt magad eldobod.

Biztat, mondjak rá NEMet,
Lábam tekeri.
De ha apa megölel,
A simogatás
A száz kilót leszedi,
Majd cipelje más.
Ha majd apa felemel,
Elbír engemet,
Könnyű lufi lettem, és
Szinte lebegek.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Hívatlan vendég

Már az óvodában elkezdődött... Emmának elveszett a piros pontja, pedig levette a ruhájáról, hogy el ne tűnjön, ott szorongatta az ágyban, s mégis, amire felkeltek, a pontnak se híre, se hamva nem volt. Aztán hazafelé hiába mondta apának, hogy sérti a cipő, apa nem vette észre, hogy fordítva húzták. Otthon meg... Még nem értek haza a testvérei, nem volt kivel játszani vagy legalább vi-

tatkozni, anya meg éppen Picimicit altatta. Nem is vetkőzött hát le, ott ücsörgött az előszobában. Akkor kopogtattak, s Emma ajtót nyitott. A kihalt lépcsőházban senkit sem látott, csak annyit érzett, hogy valaki megböki.

– Szia, látom éppen jókor jöttem. Én mindig a legjobbkor jövök. Hihihhi.

Emma csodálkozva nézte az előtte álló furcsa kislányt. Hosszú, tarka köpeny volt rajta, pirosan fénylett az orra, s vigyorgott, bár a szeme még könnyes volt.

– Hát te ki vagy? – kérdezte Emma.

– Alsó-felsőpityeri Morczosh Hisztonelle – pukkedlizett a kislány.

– Alsó-felső-középső miii?

– Na jó, mindenki csak Hisztinek szólít. Tudod, én igazi ahisztokrata vagyok – raccsolta. – Figyelj csak, láttál már duzzogot?

– Nem – rázta fejét Emma. – De hallottam már erről. Jobb ma egy veréb, mint holnap egy duzzog... – valami állat lehet.

– Az hát, hoztam egyet, ni – mondta Hiszti, és a kabátzsebéből előhalászott egy csapzott, csukott szemű madarat. – Megsimogathatod.

Emma óvatosan temette ujjait a színjátászó, puha tollakba, ám a duzzog kinyitotta piros

szemét, és csőrével Emma keze fejére koppintott. A kislány döbbenten rántotta el a kezét, s peregni kezdtek a könnyei. Annál is inkább, mert Hiszti elnevette magát, és a duzzog is vele kacagott csúnya duzzogvihogással.

– Azt hittem, játsunk – mondta panaszos hangon Emma.

– Ja persze, mindenki azt hiszi, de itt ma csak én játszom! – Azzal jól összebogozta az Emma cipőfűzőjét.

– Anyaaaaaaa! – kiáltott Emma, és anya abban a pillanatban kijött a baba szobájából.

– Szia, kedvesem – ölelte meg Emmát. – Kérlek, ne kiabálj, most aludt el a baba.

– De anyaaaaa! – kiáltott fel Emma mérgesen – nem tudom lehúzni a cipőt.

Anyának azonban a szeme se rebtent erre, csak az ügyes nagylányáról kezdett mesélni, aki egyedül vetkőzik. Nem vette észre, hogy közben Hiszti az Emma lábánál kuporog, és szorosan tartja a cipőfűzőt.

– Anyaaaaa, a kabát is beragadt! Nem tudom levetni – mondta Emma sértődötten.

Persze, mert a duzzog a csőrével szétkalapálta a cipzárt, s most meg Emma egyik cipőjéről ütemesen rázogatta a sarat a szőnyegre.

– Ó szívem, várj egy kicsit, a húgod alszik.

De Emma nem tudott várni. Keserves sírásra fakadt, mert Hiszti belecsípett a pofijába, a duzzog meg a hajába csimpaszkodott.

– Hát nem látod, anya, hogy nem tudok vetkőzni?! – kiáltott dühösen, könnyek között.

Erre anya úgy sárosan, kabátosan, fel-emeli, magához öleli. A duzzog allergiás a simogatásra, ezért elereszti Emmát, Hiszti meg jól elrejtőzik, nehogy észrevegye a felnőtt.

– Gyere, morcoskám, kenek neked egy mézes kenyeret – ringatja nagylányát anya, s nem zavarja még az sem, hogy közben a szőnyegre potyog a sár.

Észre sem veszik, mikor csukódik a bejárati ajtó, mert Emma előbb mézest majszol, majd nekilát, és rajzol egy pirosorrú kislányt.

Kedves olvasó, most te is rajzolj valamit. De mi ez? Hallottad a kopogást? Várj egy kicsit, ne nyiss még ajtót, lehet, hogy jön Morczosh Hisztonelle, azaz Hiszti...

KISS DÉNES versei

Dara, dér

Dirr-durr, dara, dér,
zúzmara az égig ér.
Erdő ere megered,
jégen lékek, vízerek.

Faág, bütykös, gyökeres,
aki fázik, fát keres.
Ázva-fázva figurázva,
tavasz táncol be a tájra.

Hó! Hó! Hahó!

Csönd prémje, hó,
fénytakaró.

Hó! Hó! Hahó!

Fütyyéhez kikötve
röpköd a rigó.

MARKÓ BÉLA

Az akaratos hóember

Hóember is annyiféle van, mint ember. Vannak szép, csúnya, bátor, gyáva, jószívű, önző, magas, alacsony, vidám vagy szomorú hóemberek. Leginkább arra hasonlítanak, aki készítette őket. Persze ezt a hasonlóságot nem lehet első ránézésre észrevenni, hiszen hogyan is hasonlíthatna például ez a félreacsapott süvegű, nagyorrú, holdvilág-képű, kövér, hallgatag hóember, a kissé pisze, örökmozgó, állandóan ide-oda rohangáló Balázshoz, aki hol jobban, hol rosszban, de valamiben mindig tőri a fejét!

Pedig hasonlítanak. Ugyanis ez a pocakos, fehér fickó az udvarunkon éppen olyan makacsra sikeredett, mint amilyen akaratos a mi Balázsunk. És éppen olyan elégedetlen, mint a legrosszabb pillanataiban az ő kicsi barátja.

– Nem jó helyen állok – mondja.
– Itt a szemembe süt a nap, nem látok semmit.

Megfoglaljuk nagy kinnal-bajjal, arébb toljuk egy kicsit, hogy semmi le ne hulljon róla, sapkája, orra, sep-

UNIPAN HELGA rajzai

PÁLL LAJOS

Február végén

Ahol lakom,
ahol lakom,
felhő van az
udvaromon,
az ablakon jég-hályog,
tőlük semeddig látok.
De ha a nap
egy araszt nő,
Isten veled,
hályogfelhő.
Liba, cinke előáll,
üdvözli Tamás király.

rűje, pocakja, mindene megmaradjon. Most már nem süt rá a nap, ott áll az egyik aranyeső-bokor gyér árnyékában. De ez sem jó neki.

– Itt a fejem fölött a verebek mindenféle szemetet reám pottyantának, száraz levelet, döglött bogarat, miegymást. Vigyetek el innen!

Így cipeljük Balázs irányításával ide-oda az akaratos hóembert, amíg egyszer csak egy zseniálisnak tetsző ötlete nem támad:

– Legjobb, ha bevisztek a házba, ahol ti is laktok, ott nekem is jó lesz.

Ki hallott már ekkora badarságot? Megpróbáljuk lebeszélni, de nem lehet. Nem ért a szóból se gazda, se szolga, se kisfiú, se hóember. Ha így, hát így. Ha nem is a házba, de legalább a meleg garázsba betaszígjáljuk a pocakost. Bizony izzadni kezdett egyből. Náthás is lett rögtön, mert az embernek a hidegtől, a hóembernek pedig a melegtől kezd folyni az orra. Folyt neki mindene, jajgatott, hogy vigyük ki gyorsan onnan, mert elolvad. Kivittük, letettük a régi helyére, és attól kezdve állt ott egy helyben mozdulatlanul, mint az almafák vagy körtefák, nem makacskodott, nem követelőzött, nem kényeskedett többé sohasem.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ Lángos

Ide a lisztet,
oda a lábost,
fatekenőben
dagaszd a lángost!

Könnyű a tészta,
nehéz a lábos,
olajban-vajban
pirul a lángos!

Színes és vidám
a farsang a **csíkszeredai**
Petőfi Sándor Iskolában.
Felismeritek, melyik
jelmez rejti
Török Marika
tanító nénit?

Ez a fénykép is
a **csíkszeredai** Petőfi
Sándor Iskolából érke-
zett. **Marschal Ildikó**
tavalyi **elsőseinek**
jelmezbálján készült.

Jelmez ez is,
csak nem téli, hanem őszi.
Kitaláljátok, milyen napra készült
Csáki Rozália és **Feleki Edit** óvó
nénik csoportjának ludas koronája
a **székelykeresztúri** Petőfi Sándor
Iskola Óvodájában?

Egyik jelmez ötletesebb,
mint a másik **Fülöp Izabella**
Tünde tanító néni osztályának
karneválján a marosvásárhelyi
S. Duicu Iskolában.

DÖME ZSUZSA

A bálban

Gyere velem el a bálba,
hadd kérjelek fel egy táncra!
Pördülj, fordulj könnyedén,
megpörgetlek téged én.

A zenére frissen, fürgén
táncot járok – hamuszürkén,
homlokomon veríték,
zsibbad lábam, leülnék,

mert többet lépsz a csukámra,
mint a fénylő parkettára.
Sebaj, majd legközelebb
bakancsban megyek veled –
túrázni.

A szatmárnémeti
Szivárvány Református Óvodában
Puskás Sarolta óvó néni csoportja
kedvenc mesehősök jelmezében
ropta a táncot a farsangi
mulatságon.

Géczi Lili óvó néni csemetéi a nagy-
váradi Orsolya Óvodában együtt
mókáztak a jelmezes felnőttekkel.

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Sárkány Béla

Sárkány Béla nagyon méla,
szempilláin álomtégla.
Hat fejét most hova hajtsa,
nincs, ki neki vállát tartsa.
Gondolkodnak a fejek:
melyik fej legyen a párna?
Hogy aludjon? Lábon állva?
Ki mondjon ma esti mesét?
Ki ölelje meg ökelmét?
Álmaira ki vigyázzon?
Hogy legyen, hogy
meg ne fázzon?

Míg a búkon tépelődtek,
sorban ásítani kezdtek.
Hatodik fej lett a párna,
s fának dőlve, lábon állva,
most is ott piheg a sárkány,
vágat álmok aranyszárnyán.

Kovács Júlia és Szucher Zsuzsa
óvó nénik csemetéi a marosvásárhelyi
Pedagógiai Líceum Gyakorló Óvodájá-
ban kollázsból, tenyérnyomatból, zöldre
festett krumpliból, hajtogatott papírból
varázsoltak mesefigurákat.

Bartalis Adrienn,
Kézdivásárhely

Székely Cecília,
Gyergyó-
szentmiklós

A kolozsvári Hársfaillat Óvodában Gergely Erika és Farkas Andrea óvó nénik minden tevékenységet mesebe foglalnak. A születésnapos fiúcskából királyfi, a kisseprűből okos leány, bátor legény válik.

FŐCZE KORNÉLIA

Mesehős

Egyszer volt, hol nem volt,
Mindig éppen máshol volt.

Az ég tudja, hol lakott,
A mesékben vándorolt.

Ember volt, jó tündér volt,
Száznál is több arca volt.

Királyokat szolgált,
Kiállta a próbát.

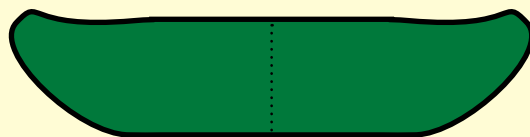
Babszembe bújt,
mint a manó,
Röpítette a táltos ló.

Számotokra ismerős:
Ő a bátor mesehős.

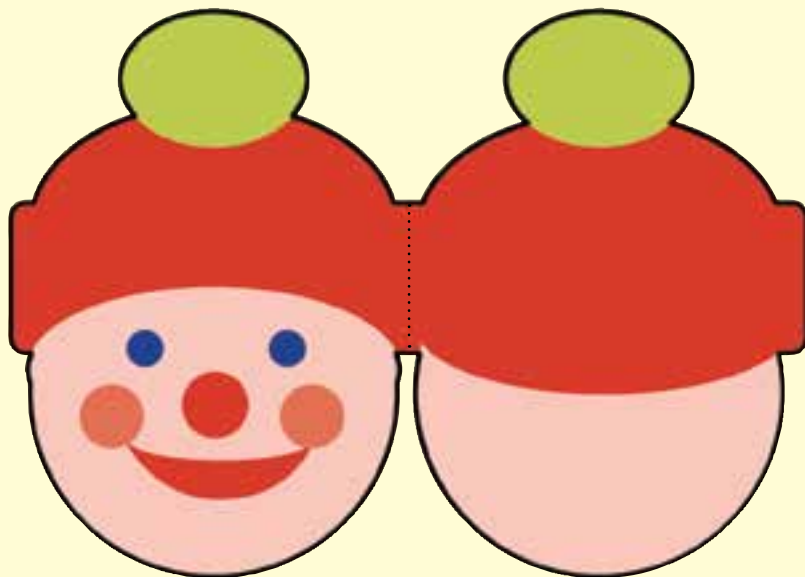
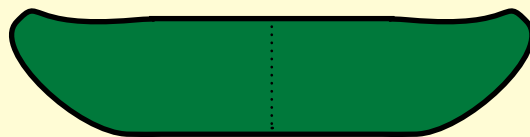
Bohóctorna

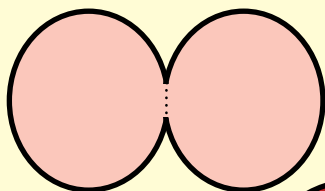
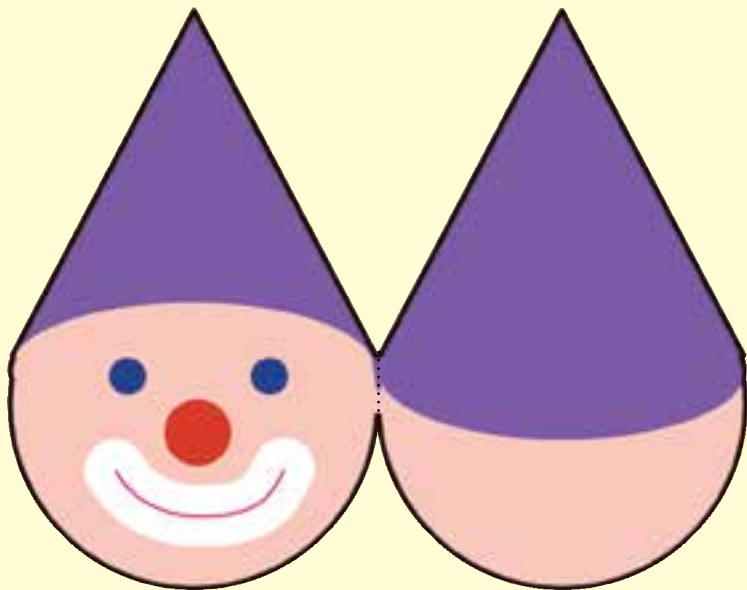
Nehéz a kézálás. Addig is, amíg megtanulod, készítsd el **Finna Enikő tanító néni** tordai osztályának vidáman tornászó bohócait. A mintát a címlapon láthatod, kettőt pedig innen szabhatsz ki. Vágd ki az elemeket, a pontok mentén hajtsd, majd ragaszd össze. Ezután ragaszd helyükre a testrészeket.

karja és lába

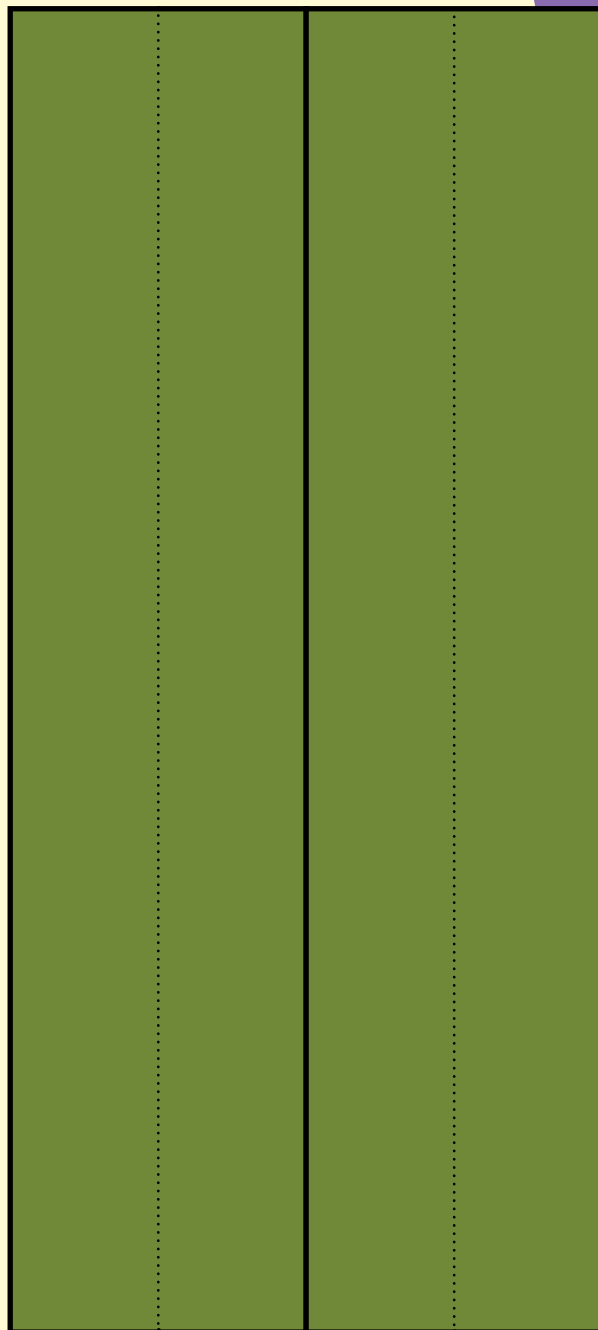
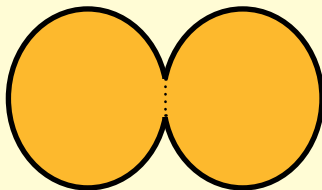
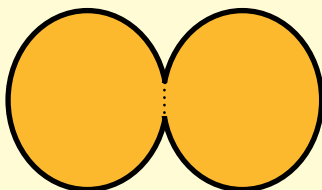
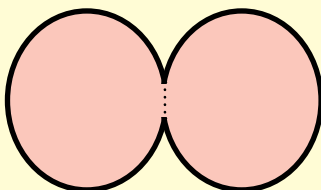
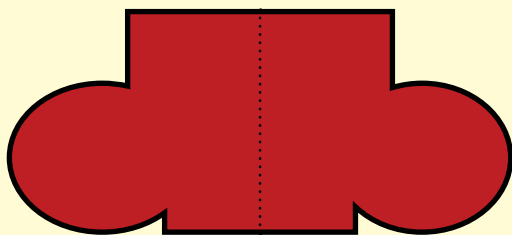
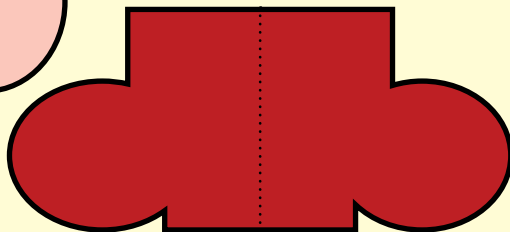
cipője

keze

cipője

SZENTE B. LEVENTE

Betűkergető

Jaj, be huncutok ezek a betűk,
Dugdossák a régi titkokat!
Egyik-másik sugdolózik, noszogat,
Így kelletik magukat.

Most ki erre, ki arra néz,
Hajladoznak, nyújtózkodnak.
Összeolvasnám őket, de látod-e,
Hogy szaladnak szerteszét.

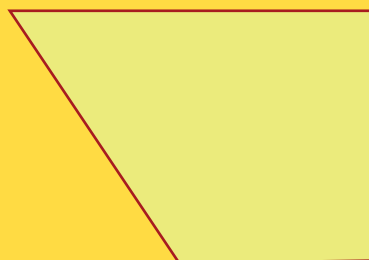
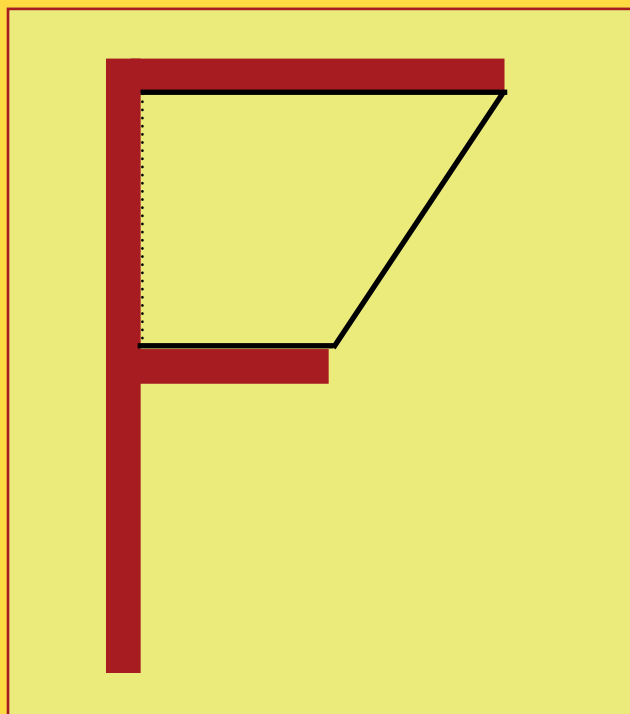
Bak Márta tanító néni osztálya a kolozsvári
Zenelíceumban szeret játszani a huncut betűkkel.
Színes képekbe foglalták a keresztnévüket.

Kivágós kézimunkájukon minden
betűn kinyitható egy ablak. Mögötte
az illető betűvel kezdődő rajz rejtőzik.

Az F betűt mi is elkészítettük.
Neked csak ki kell vág-
nod, és összeragasztanod.
Csiki-csuki, kukucs!

*Ezt ragaszd a
kihajtott szárny
háta.*

*Ragasztózd
meg a szélét,
illeszd a túlsó
oldalra úgy,
hogy a fa
látható legyen.*

**Pingáld ki te is
február és a farsang
első betűjét!**

VASS JÓZSEF
rajza

Pufika sortüze

Kövesd a hógolyók útját:
melyik találja el a szegény,
lomha kutyát?

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

a hótüzér

Hull a hó,
jaj, de jó!

Mit
csinálsz?

Játszom.
Imádom
a havat.

Gyere
hócsatázni.
Te dobod,
én elkapom.

Nem
bánom,
játsszunk!

Jó sok
hógolyót
gyúrok.

Ez aztán
a sortűz!

Jaj, ne ilyen
gyorsan!

Na, még
egy kört,
hókutya?

Egyet sem
tudtam elkapni.
Utálok
hógolyózni.

Az egerek

Magyar népmese

Volt egyszer egy szegény ember. Annyi gyereke volt, mint csillag az égen, még annál is több eggyel. Már az egész világ a komája volt, mikor megint fia született, azt sem tudta, kit hívjon keresztapának. Ahogy elindult keresztapát keresni, találkozott egy rongyos koldussal, aki azt kérdezi tőle.

– Hová mégis, te szegény ember?

– Megyek a kisfiamnak keresztapát keresni.

– Nem menj tovább, leszek én a keresztapja – mondja a koldus.

A szegény ember nem bánta, mindjárt hazamentek. Mikor megvolt a keresztelő, a koldus belenyúlt a szűre ujjába, kivett egy nagy szeget, és odaadta az embernek, hogyha majd a fiú tizennyolc éves lesz, küldje ki az erdőbe a tisztásra, ott kopogtassa meg a földet, s az övé lehet, amit talál. Azzal elment.

Telt-múlt az idő, a fiú tizennyolc éves lett. Egyszer a testvérei éppen arról beszélgettek, hogy melyik mit kapott a keresztapjától, s csúfolták a legkisebbiket, hogy ő semmit sem kapott. Elkezdett sírni, s bement az édesapjához megkérdezni: igaz-e, hogy neki semmit sem adott a keresztapja?

– Dehogynem – feleli az apja –, itt van ez a szeg, eredj ki az erdőbe a tisztásra, kopogtasd meg a földet, s a tiéd lesz, amit találsz.

Kiment a fiú, megkopogtatta a földet, az mindjárt megnyílt, s egy szép palota állt előtte. Kapujában ült az öreg koldus. Mondja a fiúnak:

– Menj be a középső szobába, amit találsz, azt tedd el, azon fogsz feleséget szerezni.

A fiú bement, s egy piculát talált a középső szoba padján. Zsebre tette, s kiment. Amint kilépett a kapun, a föld megint összecsucódott, s a fiú elindult világgá. Ment-mendegélt, egyszer egy folyóhoz ért. Megkeresi a hídját, hát épp ott állt egy öregasszony, aki a kötényéből kis macskákat dobált a vízbe, hogy menjenek

Isten hírével. Már csak egy kis macska volt a kezében, amikor a fiú odaért hozzá, s mondja az öregasszonynak:

– Édes néném, ne dobja vízbe már azt a kis macskát, inkább megveszem én!

Oda is adta neki a piculáért, a fiú meg a tarisnyájába tette, s azzal ment tovább. Ment-mendegélt, egyszer egy városba ért. Hát látja, hogy egy csapat ember tart egy szép palota felé, mindegyiknek seprű vagy vasvilla van a kezében. Megkérdi az egyiktől: miért mennek abba a szép palotába vasvillával és seprűvel?

– Gyere be – mondja az ember –, meglátod!

Bementek a kapun, meg sem állottak egy szép nagy szobáig. Nem volt abban semmi más, csak egy nagy asztal, körülötte székek, s az asztal szépen meg volt terítve. Csupa arany és ezüst volt az asztalon, merthogy ez volt a király ebédlője. Nemsokára bejött a király a családjával, meg sok báróval, gróffal és herceggel. Asztalhoz ültek, mindegyiknek a háta mögé állt egy vasvillás vagy seprűs ember.

Behozták az első tál ételt. Egyszeriben tele lett az asztal egérrel. Hiába szurkálták őket a vasvillás emberek, nem ért az semmit, mert annyi özön egér talán ma már a világon sincs, amennyi ott nyüzsgött. Nem bírt ott tőlük senki egy falathoz sem jutni, hiába hoztak akármenyi ételt. A fiú csak nézte, nézte, egyszer aztán azt mondja a királynak:

– Felséges királyom, nem vasvilla kell ide. Ha engedelmet kapok, rögtön megszabadítom én a várost az egerektől!

– Ha megteszed, neked adom a lányomat és a fele országomat! – így a király.

A fiú sem volt rest, az asztalra dobta a macskát, hát amennyi egér volt, annyifelé szaladt. Azután kényelmesen megebédelhettek, de már akkor a fiú is ott ült az asztalnál, a királykisasszony mellett. Ez volt a kézfogó. Másnap hazament a fiú, hozott magával egy szekér macskát, hogy minden házba jusson.

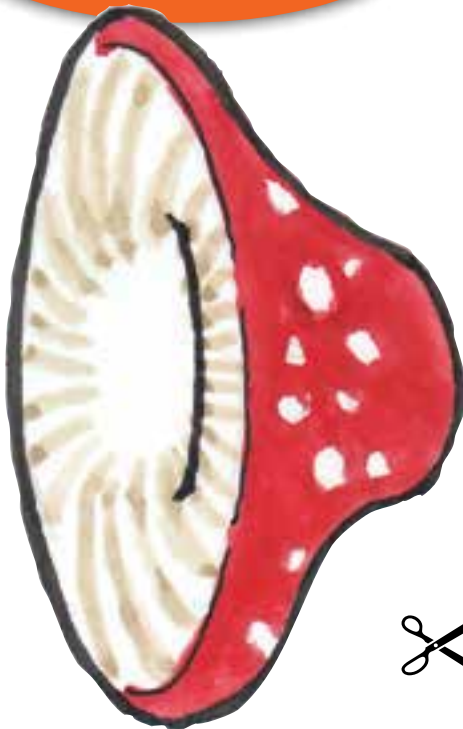
Azután megtartották a lakodalmat, s még most is élnek, ha meg nem haltak.

Dalma és Bence

Dalma a karneválra
gombának öltözik, vasárnap
korcsolyázni megy.
Öltöztess fel!

a farsangon

Az öltöztetőbabákat
karton mellékletünkön
találod.

Vágd ki, és add rá
Bencére a bohócjelmezt,
majd a téli ruhát.

Ügyesedjünk

Készítsétek el ti is **Dósa Ibolya** tanító néni **koronkai** osztályának muffinkalapos kartonbohócait, fiút és lányt is, hiszen párosan vidám az élet.

Muffinpapírt használtak **Leiti Mónika** tanító néni **kisdiákjai** is a **szatmárnémeti** **Hám János** Katolikus Líceumban. Az eszkimók prémes csuklyájába saját fényképüket ragasztották bele. Irány az Északi-sark!

Rákosy Amália tanító néni **varsolci** osztálya természetes bohóccal varázsolt farsangi hangulatot az iskolába. Mindenki keze munkája, sőt kezének lenyomata is benne van a mókás közös alkotásban.

Farsangi tűzijáték. **Fodor Emőke** **szamosújvári** óvodásai bevagdosott végű kartonhengerrel vizes papírra pecsételték a színes fényrobbanásokat.

Vásárfia – így hívták a vásárból hazavitt apró ajándékot. A gyermekek kedvenc vásárfia a similabda volt. **Székely Emőke tanító néni osztálya a székeludvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban** elkészítette, és ügyesen ütögeti a fűrészporral töltött, gumin pattogó kislabdát.

A kezünk mindig kéznél van – vallja **Botka Ildikó diósadi osztálya**, és festékbe mártott kézzel formázott unikornist, ufót, bohócot.

Árpádon, **Gáll Ilona tanítónő** osztályában készültek a zöld manók és a színestollú pulykák.

Bunău Irén tanító néni árpádi kisdíákjai többféle anyaggal, technikával egyénítették bohócaikat. Szóljatok, ha találtok két egyformát közöttük. Az indiánmaszkot is mindenki a saját ízlése szerint színezte.

Szárnybontó

Bál, bál, maszkabál,
Izgalmas a maszkabál.
Király és királynő,
Sok jelmez, keringő,
Vidámság, bolondság,
Sok fiú és sok kislány.
Mézet gyűjt a méhecske,
Száll az égen a kis lepke,
Varázsol a varázsló,
A boszorkány ma itt jó.

Barabás Tímea Júlia,
Dés

**Birton
Viktória,**
Maros-
vásárhely

Esik az eső, fúj a szél,
Itt az ősz, és jön a tél,
Gyerekek arcán
 boldog nevetés.
Síelés, szánkózás,
 hóemberépítés,
Arcukat csípi a téli hideg,
De kis szívük akkor is nevet,
Lejár a tél, jön a tavasz,
S minden nap
 már nem havaz,
Kimennek a határba,
Egy pár tavaszi órára.
Nyár illatát hozzák a szelek,
Zöldülnek már a
 vidám falevelek.
Négy évszokról mesélek,
Jövőre visszatérek.

Csutak-Gagyi Tímea,
Segesvár

A pingvinek totyognak,
De jó nagy távot bejárnak.
Halat esznek jó sokat,
Hogy bírják
 a fagyos napokat.

Schuller Eszter,
Kolozsvár

**Dumitrache
Krisztina,**
Négyfalu

Harai Ákos,
Zabola

Mesebeli ló vagyok,
Tündérföldön szárnyalok.
Elrepítlek bárhová,
Álmodj velem éjszaka.
Kantár, zabla meg a nyereg,
Lovagolni fogok veled.
Erre vágytam mindörökké,
Vágtatás a füves rété.

Költő Viktória,
Sepsiszentgyörgy

Ferencz Sára,
Csíkménaság

Fülöp Anna,
Maros-
vásárhely

Apa, végre hazajöttél,
Tényleg nagyon megnőttél.
Hagyd, hogy megöleljelek.
Anya neked ad egy puszit,
Dorka pedig egy kis nyuszt.
Én meg ezt a verset neked,
Megmutatom, hogy szeretlek.

Dénes Boglárka,
Marosvásárhely

Bertus Blanka,
Nagykároly

Domokos Zsuzsa diákjai írták a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolában:

Egyszer volt egy kiscica,
Úgy hívták, hogy Farkincka.
Szerette a meleg tejet,
Őt kergették az egerek.
A szomszédja Tigriske,
Szereti a pincében.
Útálja a vendégeket,
Imádja az embereket.

Porzsolt Janka

Barcelona szép város,
jó város,
Kaphatsz benne lángost,
sütik most.

Láthatod itt Messit,
Ha ügyes vagy ám,
Már a gondolat is
megbetegít,

Bárcsak láthatnám!

Zsigmond Katalin

Van egy szurkos út,
Ha víz éri, nem is rút.
Fehér csík vár rád,
Autó is rajta jár.
Mikor kész a járda,
Ember is lép rája.
Járda mellett járdaszegély,
Oda ül a szegénylegény.

Zoltáni Márk

Csipike postája

Ha beállítok hozzátok farsangot köszönteni, páros garas helyett inkább levelet kérek tőletek, minél többet. Megköszönöm mindenkinek, aki eddig is írt nekem vagy

Farsang napja ma vagyon,
tyúkot üssenek agyon.
Tyúk ide, húsos,
kalács ide, fonatos,
rétes ide, mákos,
garas ide, páros!

a Szivárványnak: **Zabán Klára Anna** és **Dóra Etelke**, Kisszántó; **Beke Ákos**, Kézdivásárhely; **Pál Ágota**, Oroszhegy; **Daczó Báborka**, Szentegyháza; **Sólyom Barbara**, Kraszna; **Vass Boglárka**, Kolozsvár; **Kádár Nóra**, Székelyudvarhely; **Selyem Balázs**, Kelemen Csanád, Marosvásárhely; **Nagy Csilla**, Aranyosgyéres; **Tóth Tamás Béla**, Nagyenyed; a marosvásárhelyi 15-ös Napközi; a **gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola I. A**; a marosvásárhelyi Református Kollégium előkészítő, a Művészeti Líceum I. B, a L. Rebreanu Iskola I. D; a **zilahi M. Eminescu Iskola I. D, II. D**; a **nagykárolyi Kalazanci Szent József Líceum I.**; a **szatmárnémeti Hám János Líceum I., II.**, a Bălcescu–Petőfi Iskola előkészítő C; a **négyfalusi Zajzoni Rab István Líceum II.**; a **nagyvárad** Szacsvey Imre Iskola előkészítő SbS, I. B, a D. Cantemir Iskola I. E; a **kézdivásárhelyi Turóczi Mózes Iskola előkészítő osztálya**; a **csíkmenasági előkészítő**; az **olthévízi I. B, II. B**; a **kendi I., II.**; a **szilágycsehi I. A, II. A**; a **mezőfényi II.**; a **csomaközi II.**; a **marosszentgyörgyi II. C**; a **kézdiszentkereszti I.**; a **bihari II. B**; a **csíkszentgyörgyi előkészítő**; a **zabolai I. B osztály**; sárvásári, seprődi olvasóink.

• *Legyél te is a Föld barátja! Vigyázz a levegő tisztaságára, és mozogj többet! A krasznai óvó nénik arra biztatták a gyerekeket és a szülőket, hogy gyalog vagy kerékpárral jöjjenek óvodába.*

Vágd ki
a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

• Az állatok világnapján **Nagy Beáta Tímea és a zilahi M. Eminescu Iskola II. D osztálya** bagoly-napot tartott. Homlokukra baglyocskákat festettek, bagoly alakú könyvükbe bejegyezték a bagolyról tanultakat.

• *Köszönjük a hasznos időtöltést nyújtó folyóiratokat.* **Munteanu Maya és Márk a nagybányai N. Iorga Iskola** tanulója. A vakációban szüleikkel együtt vidám órákat töltöttek el a Napsugárral és a Szivárvánnyal.

• **Horváth Ildikó óvó néni** sok képet küldött **tekerőpataki csoportjáról**. Van itt farsang és születésnap, játék és ünnep. Egy valami közös bennük: a gyerekek mindeniken nagyon boldogok.

• Sokféle jelmez, egyforma vidámság – így lehetne jellemezni **Kováts Éva tanító néni** osztályának jelmezbálgját a **szatmárnémeti M. Eliade Iskolában**.

Címlap:

Finna Enikő tanító néni tordai osztálya

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIX. évfolyam, 412. szám Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Kolcsár Tímea,
Csíkszentgyörgy

Pénzes
Regina,
Zabola

Simon Tara,
Kolozsvár

Oláh Botond,
Zilah

Nagy
Zsófia,
Mezőfény

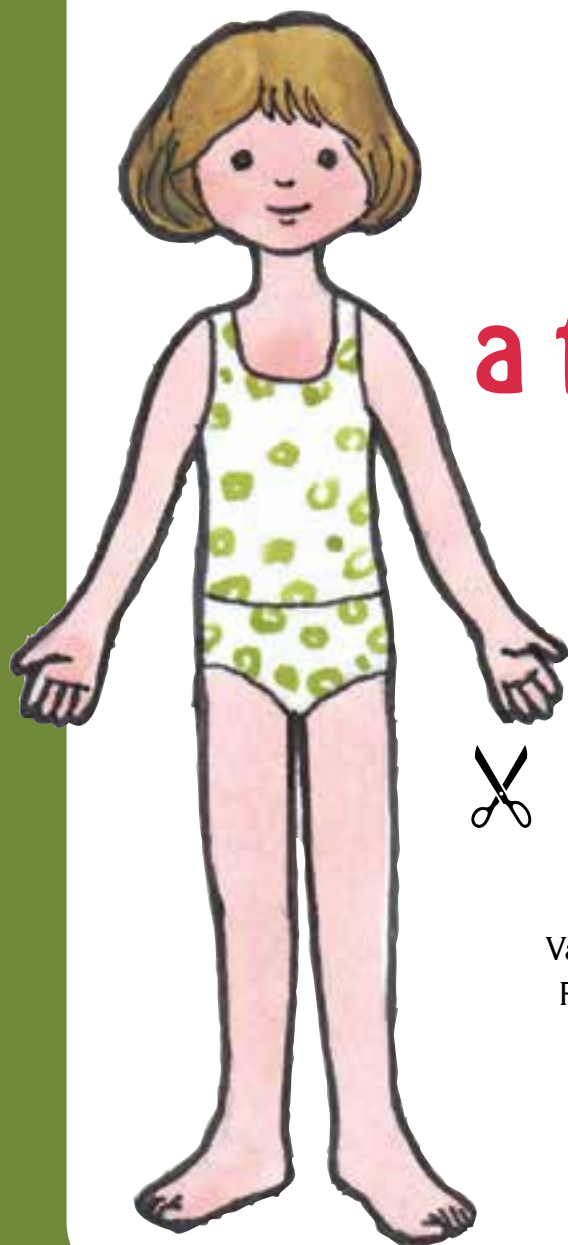

Jeck Martin,
Mezőfény

Ára 4 LEJ, 400 FT

Dalma és Bence a farsangon

Vágd ki az öltöztetőbabákat.
Ruháikat a 24-25. oldalon
találod meg.

